

บทที่ ๓

การดำเนินงานวิจัย

การศึกษาเพื่อเตรียมกำเนิดงานวิจัย

๑. ศึกษาระบบผลิตครุภัณฑ์การสอน และหลักการจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนจากหนังสือ วารสาร เอกสารทางฯ โดยเนพะอย่างยิ่งผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียด เอื้อประโยชน์สู่การสอน ซึ่งเป็นหนังสือประกอบการศึกษาวิชา สื่อการสอนระดับประถมศึกษา ของแผนกวิชาโสสก์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการสร้างสื่อการเรียนการสอนของโครงการ สร้างเสริมสมรรถภาพการสอน จากวิทยากรของโครงการ และจากเอกสาร หนังสือ ของโครงการ สร้างเสริมสมรรถภาพการสอน

๓. ศึกษาวิธีการออกแบบ การวัดผล รวมเป็นวิธีและการวิจัย จากหนังสือ และผู้เชี่ยวชาญทางสถิติ และการวิจัย

๔. ศึกษาเนื้อหาด้านสร้างเสริมประสบการณ์วิชีวิต เรื่องการอนุรักษ์คืน และการอนุรักษ์นำ จากหลักสูตร หนังสือแบบเรียนชั้นมัธยมศึกษาฯ รวมทั้งหนังสืออ่านประกอบ

๕. แบบเนื้อหาเรื่อง การอนุรักษ์คืน และ การอนุรักษ์นำ ออกแบบหัวข้อโดยในศูนย์กิจกรรม ดังนี้

การอนุรักษ์คืน มีศูนย์กิจกรรม ๔ ศูนย์ และศูนย์สำรอง ๑ ศูนย์
ศูนย์กิจกรรมที่ ๑ ความร้อนจากดวงอาทิตย์ทำให้คืนแห้ง

ศูนย์กิจกรรมที่ ๒ ลมเป็นลิ่งพักพาหน้าคืนหายไป

ศูนย์กิจกรรมที่ ๓ การปลูกพืชชนิดเก็บวนาน อาทิตย์ให้คืนเลี้ยง
ศูนย์กิจกรรมที่ ๔ การป้องกันคืนเลี้ยง

ศูนย์สำรอง การระบายสี

การอนุรักษ์ฯ มีศูนย์กิจกรรม ๔ ศูนย์ และศูนย์สารอง ๑ ศูนย์

ศูนย์กิจกรรมที่ ๑ ลักษณะของน้ำเลี้ยง

ศูนย์กิจกรรมที่ ๒ สาเหตุที่ทำให้น้ำเลี้ยง

ศูนย์กิจกรรมที่ ๓ ผลกระทบน้ำเลี้ยง

ศูนย์กิจกรรมที่ ๔ การป้องกันน้ำเลี้ยง

ศูนย์สารอง สังเกตัวอย่างน้ำเลี้ยงจากแหล่งทิ้ง

๖. กำหนดเนื้อหา มโนทัศน์ ชุดมุ่งหมาย เชิงพฤติกรรม กิจกรรม สื่อการเรียน และการประเมินผล ของชุดการสอนหัวข้อ ๒ ชุด

กรณีตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

๑. เรื่องอนุรักษ์ดิน

๑.๑ ห้องทดลอง นักเรียนชั้นประถมปีที่ ๒/๓ โรงเรียนเมืองใหม่ (ชุดอาหารปรุงสุก) อำเภอเมือง จังหวัดพะรือ จำนวน ๔๙ คน

๑.๒ ห้องควบคุม นักเรียนชั้นประถมปีที่ ๒/๒ โรงเรียนเมืองใหม่ (ชุดอาหารปรุงสุก) อำเภอเมือง จังหวัดพะรือ จำนวน ๔๙ คน

๒. เรื่องอนุรักษ์น้ำ

๒.๑ ห้องทดลอง นักเรียนชั้นประถมปีที่ ๒ ช. โรงเรียนชุมศร อำเภอเมือง จังหวัดพะรือ จำนวน ๔๙ คน

๒.๒ ห้องควบคุม นักเรียนชั้นประถมปีที่ ๒ ก. โรงเรียนชุมศร อำเภอเมือง จังหวัดพะรือ จำนวน ๔๙ คน

นักเรียนในห้องทดลอง และห้องควบคุม เป็นนักเรียนโรงเรียนเดียวกัน มีสภาพที่ดี เกี่ยวกับในศักดิ์ทั่วไป เช่น การรักษาความเรียบง่าย จำนวนนักเรียน ผลการสอนและสภาพความเป็นอยู่ทางสังคมและเศรษฐกิจ

ເກົ່ອນນຳທີ່ໃຊ້ໃນກາງວິຊາ

ເກົ່ອນນຳທີ່ໃຊ້ໃນກາງວິຊາ ໄກແກ

១. ບັນລຸບສັນດູນທີ່ພົດເຮືອງການອຸ່ຽນປົກ ແລະ ກາຣອຸ່ຽນໜໍາ ເພື່ອໃຫ້ຄວນ
ຕົວຍາງປະຈາກກອນເຮືບນ ແລະ ນັກ ເຮືບນ ເປັນບັນລຸບອົງ ເກມຫຼືນິກເລືອກຕອນ ບັນ ៣
ຕົວເລືອກ ຈຳນວນຂໍ້ສົບເຮືອງການອຸ່ຽນປົກນີ້ ១២ ຂໍ ເຮືອງການອຸ່ຽນໜໍາ ១០ ຂໍ

២. ຜຸດກາຣສົນເຮືອງການອຸ່ຽນປົກ ແລະ ກາຣອຸ່ຽນໜໍາ ພົມຕານຮະບນກາຣຜົກ
ຝຸດກາຣສົນແນ່ງໆ ແລະ ຮະບນກາຣຜົກສໍ້ກາຣສົນຂອງໂກຮງກາຣສົນ ເສັນສົມຮຽກກາຣສົນ

ກາຮສ້າງເກົ່ອນນຳທີ່ໃຊ້ໃນກາງວິຊາ

១. ສ້າງບັນລຸບອົງ ເກມຫຼືນິກເລືອກຕອນບັນ ៣ ຕົວເລືອກ ເຮືອງການອຸ່ຽນປົກ
ນີ້ ຈຳນວນ ៦២ ຂໍ ເຮືອງການອຸ່ຽນໜໍາ ຈຳນວນ ៩៣ ຂໍ

២. ນໍາແບບສອບທີ່ສອງໜຸດ ໄປທົກສອນນັກເຮືບນ໌້າປະລົມປີ່ ១. ໂຮງເຮືບນ
ສ້າງກຶ່ນຢາ ເນັບກາງຮັກ ກຽມ ເນັບກາງຮັກ ຈຳນວນ ៣៥ ກນ ເພື່ອວິເກຣະຫໍາອໍານາຈຳແນກ
ຮະດັບກວາມຍາກ ແລະ ກວາມເຂື່ອມໍ່ຂອງບັນລຸບ ແລ້ວນໍາຜົດກາຣວິເກຣະໜໍາແກ້ໄຂປັບປຸງ
ບັນລຸບ ແລະ ອັດເລືອກຈຳນວນຂໍ້ສົບໄວ້ສູ່ຄະ ១២ ຂໍ

៣. ນໍາແບບສົນທີ່ປັບປຸງແລ້ວທີ່ສອງໜຸດ ໄປທົກສອນນັກເຮືບນ໌້າປະລົມປີ່ ២/១
ໂຮງເຮືບນເມືອງໃໝ່ (ຊະລອຮາຍໝວງຮັງສຸມບູນ) ຈັກວັດພູນີ່ ຈຳນວນ ៤៥ ກນ ເພື່ອວິເກຣະຫໍາ
ຫໍາອໍານາຈຳແນກ ຮະດັບກວາມຍາກ ແລະ ກວາມເຂື່ອມໍ່ຂອງບັນລຸບອົກຮັງທຶນ ເພື່ອ
ປັບປຸງໃຫ້ເນື້ອເນັ້ນສົມບູຮານໄດ້ກັດເລືອກຈຳນວນຂໍ້ສົບເຮືອງການອຸ່ຽນປົກໄວ້ ១២ ຂໍ
ເຮືອງການອຸ່ຽນໜໍາໄວ້ ១០ ຂໍ

៤. ສ້າງໜຸດກາຣສົນ ເຮືອງການອຸ່ຽນປົກ ແລະ ກາຣອຸ່ຽນໜໍາ ຕາມຮະບນຜົກ
ຝຸດກາຣສົນແນ່ງໆ ແລະ ຮະບນຜົກສໍ້ກາຣສົນຂອງໂກຮງກາຣສົນ ເສັນສົມຮຽກກາຣສົນ

៥. ທົດລອງໃຫ້ໜຸດກາຣສົນທີ່ສ້າງຂັ້ນທັງສອງໜຸດ ເພື່ອຫາປະສິບທີ່ກຳໄພ ໂຄຍທ່າ
ຕາມລຳຕັບປັນທັນນີ້

๕.๑ หอดลองแบบเดี่ยว คือหอดลองกับนักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่ง เป็นนักเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อน ประ tekst ๙ คน จากชั้นประถมปีที่ ๒ ช. ของโรงเรียนลักษณะมา เช่นบางรัก กรุงเทพมหานคร เพื่อกำนัณหาประลิพิภพ และปรับปรุงคุณภาพของชุดการ สอน ก่อนนำไปหอดลองแบบกลุ่ม

๕.๒ หอดลองแบบกลุ่ม หอดลองกับนักเรียน ๖ คน เป็นนักเรียนกลุ่มคละวัย ๕-๖ ปี เก่ง ปานกลาง และอ่อน จากชั้นประถมปีที่ ๒ ช. โรงเรียนลักษณะมา แต่เป็นนักเรียนคน ละกลุ่มกับการหอดลองแบบเดี่ยว กำนัณหาประลิพิภพ และปรับปรุง เป็นชุดการสอนฉบับ สมบูรณ์ เพื่อหอดลองภาคสนามต่อไป

การเก็บรวมข้อมูล

๖. หอดลองภาคสนาม คือหอดลองกับนักเรียนพึ่งชั้น โภยนำชุดการสอนฉบับสมบูรณ์ ไปใช้กับกลุ่มหัวอย่างประชากรที่เป็นกลุ่มหอดลอง เพื่อหาประลิพิภพและวิเคราะห์ความกว้าง หน้าของนักเรียนหลังจากเรียนด้วยชุดการสอน

ชุดการสอนเรื่องการอนุรักษ์ป่า ใช้สอนนักเรียนชั้นประถมปีที่ ๒/๓ โรงเรียน เมืองใหม่ (ชลบุรี) จังหวัดชลบุรี จำนวน ๔๘ คน

ชุดการสอนเรื่องการอนุรักษ์ป่า ใช้สอนนักเรียนชั้นประถมปีที่ ๒ ช. โรงเรียน ชุมพร จังหวัดชลบุรี จำนวน ๒๒ คน

๗. ผู้วิจัยทำการสอนนักเรียนในห้องควบคุม เรื่องการอนุรักษ์ป่า และการอนุรักษ์ น้ำ โดยวิธีสอนแบบบัญญัติ เป็นศูนย์กลาง ตามแผนการสอนที่สร้างขึ้น และแผนการพิจารณาจากผู้ ทรงคุณวุฒิกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิตแวดล้อม นำผลการสอบจากห้องควบคุมเปรียบเทียบ สมดุลชี้ผลกับนักเรียนที่เรียนจากชุดการสอน

การสอนในห้องหอดลอง และห้องควบคุม มีขั้นตอนเหมือนกัน จะแตกต่างกันที่ เนื้อหาชั้นประถมกิจกรรม ในห้องหอดลองนักเรียนจะเป็นผู้ประกอบกิจกรรมเอง โภยเรียน จากชุดการสอน แต่ในห้องควบคุม ขั้นประกอบกิจกรรมนั้น ครุภาระทางในฐานะ เป็นผู้นำ (ครุภาระประกอบ)

ข้อทอุน	ห้องทดลอง	ห้องควบคุม
๑	นักเรียนทำแบบสอบถามเรียน ครูนำเข้าสู่บทเรียน	นักเรียนทำแบบสอบถามเรียน ครูนำเข้าสู่บทเรียน
๒	นักเรียนประกอบกิจกรรมเอง	ครูเป็นผู้นำในการประกอบกิจกรรม
๓	ครูนำสรุป	ครูนำสรุป
๔	นักเรียนทำแบบสอบถามหลัง เรียน	นักเรียนทำแบบสอบถามหลัง เรียน

๓. หลังจากการเรียนการสอนในห้องควบคุม และห้องทดลองผ่านไปแล้ว สัปดาห์ นักเรียนทั้งสองกลุ่มทำแบบสอบถามหลังเรียนอีกครั้งหนึ่ง ซึ่ง เป็นแบบสอบถามชุดเดิม ที่นักเรียนเคยสอบถามมาแล้ว เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของ เนื้อหาความรู้ระหว่าง นักเรียนห้องทดลองที่เรียนจากชุดการสอน กับนักเรียนห้องควบคุมที่เรียนจากครู เป็นภูมิปัญญา คล่อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก ระดับความยาก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

๒. วิเคราะห์คะแนน เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนราย เกณฑ์มาตรฐาน
๘๐/๙๐

๓. ทดสอบความมีนัยสำคัญของผลทางระหว่างคะแนนโดยผลการสอบถามเรียน และหลังเรียน เพื่อวิเคราะห์ความหมายของการเรียนด้วยชุดการสอน โดยทดสอบค่าที ($t - test$)

๔. ทดสอบความมีนัยสำคัญของผลทางระหว่างคะแนนโดยผลการสอบถามหลังเรียน ของห้องทดลองและห้องควบคุม เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิผลระหว่างนักเรียนห้องทดลองที่เรียนจากชุดการสอนและนักเรียนห้องควบคุมที่เรียนจากครู เป็นภูมิปัญญา โดยทดสอบค่าที ($t - test$)

๕. ทดสอบความมีนัยสำคัญของผลทางระหว่างคะแนนเฉลี่ยผลการสอบหลังเรียน ๒ สัปดาห์ ของห้องทดลอง และห้องควบคุม เพื่อเปรียบเทียบความติดทนของเนื้อหาความรู้ ระหว่างนักเรียนห้องทดลองที่เรียนจากชุดการสอน และนักเรียนห้องควบคุมที่เรียนจากครูเป็นศูนย์กลาง โดยทดสอบค่า t (t - test)

๖. สรุปผลการวิจัย และเสนอแนะ

สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. สูตรหาจำนวนจำแนก และระดับความยาก ของข้อสอบแต่ละข้อ

$$V_i = \frac{R_h - R_l}{N_h}$$

V_i = ตัวชี้จำนวนจำแนกของข้อสอบ มีค่าจาก ๐ ถึง ๑ ค่า ๐ แยกไม่ออก
ที่สุด ค่า ๑ แยกได้มากที่สุด

$$D_i = \frac{R_h + R_l}{N_h + N_l}$$

D_i = ตัวชี้ความยากง่ายของข้อสอบ มีค่าจาก ๐ ถึง ๑ ค่า ๐ ยากที่สุด
ค่า ๑ ง่ายที่สุด

R_h = จำนวนคนที่ทำข้อสอบได้ถูกต้องในกลุ่มสูง

R_l = จำนวนคนที่ทำข้อสอบได้ถูกต้องในกลุ่มต่ำ

N_h = จำนวนคนผู้เข้าสอบทั้งหมดในกลุ่มสูง

N_l = จำนวนคนผู้เข้าสอบทั้งหมดในกลุ่มต่ำ

$$N_h = N_l$$

๖ . หาความเชื่อมั่นของแบบสອบทั้งชุด โดยใช้สูตร

$$\gamma_{tt} = \frac{n \sigma_t^2 - M (n - M)}{(n - 1) \sigma_t^2}$$

γ_{tt} = ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n = จำนวนข้อ

M = ค่าเฉลี่ยของคะแนน

σ_t^2 = ความแปรปรวนของแบบสອบ

ความแปรปรวนของแบบสອบที่ได้จากการ

$$\sigma_t^2 = \frac{N \sum f x^2 - (\sum f x)^2}{N(N-1)}$$

$\sum f x$ = ผลรวมของคะแนน

N = จำนวนประชากร

๗ . หาความกาวหน้าของนักเรียนหลังการเรียนชุดการสอน และเปรียบเทียบ
สมมุติผลและความติดทนระหว่างนักเรียนห้องทดลอง และห้องควบคุม โดยหาค่าที (t - test)

b

$$t = \frac{\bar{d}}{\sigma_d}$$

t = อัตราส่วนวิถีดัชนีของคะแนน

\bar{d} = ค่าเฉลี่ยของผลต่างระหว่างคะแนน

σ_d = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างระหว่างคะแนน

J.P Guilford, Fundamental Statistics in Psychology and Education (New York : McGraw-Hill Book Company, Inc., 1956), p.455.

b

ประดง บรรณสูตร, สถิติประยุกต์สำหรับครู (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช,
๒๕๖๐), หน้า ๔๔ - ๔๖.

$$\bar{d} = \frac{\sum d}{N}$$

d = ผลต่างระหว่างคะแนน

N = จำนวนประชากรในกลุ่ม

$$S.D. = \frac{\sum D \cdot d}{\sqrt{N-1}}$$

$S.D. =$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างระหว่างคะแนน

N = จำนวนประชากรในกลุ่ม

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum d^2}{N} - \left(\frac{\sum d}{N}\right)^2}$$

$\sum d$ = ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนน

$\sum d^2$ = ผลรวมของกำลังสองของผลต่างระหว่างคะแนน

N = จำนวนประชากรในกลุ่ม